

Alle i Henhold hertil indtrædende Forandringer skulle søges nærmere fastslaaede ved Forslaget til Tillægsbevilling for ovennævnte Finansaar." Disse Ord ere dog saa klare, at der overhovedet ikke behøves nogen som helst Tilføjelse til dem, naar man en Gang har læst dem igennem.

Den højtærede Finansminister mente, at jeg havde stillet det Spørgsmaal til ham, om bestaaende Love kunne forandres paa Finansloven. Der maa den højtærede Finansminister ikke have hørt rigtigt, thi det Spørgsmaal har jeg ikke stillet, og kunde jeg ikke stille. Jeg kunde hverken stille det, som om jeg nærrede Tvivl om Forholdet, idet jeg selvfølgelig er af den Opfattelse, at bestaaende Love kunne forandres ved Finansloven, eller stille det som et Spørgsmaal angaaende den højtærede Finansministers Opfattelse, thi ved at sætte Anmærkningen paa Finansloven har han tilkendegivet sin Mening herom foruden ved, hvad han tidligere i sit politiske Liv har udtalt. Det, jeg har spurgt om, er, hvorfor den højtærede Finansminister valgte at gaa den Vej, han er gaaet, naar han ikke vilde følge den til Ende, hvorfor han ikke opgav den tidligere, naar han paa et tidligere Tidspunkt her i Salen erklærede, at han ikke agtede at blive der, hvor han var. Nu siger den højtærede Finansminister, at hans Hensigt dermed var at forhindre, at Toldspørgsmaalet rejstes. Dette har vist Finansministeren sagt tidligere, og det er jo et Formaal. Jeg tror ogsaa, at vi have forstaaet, at det var Hensigten med den højtærede Finansministers Anmærkning. Under Behandlingen af Sagen sagde vi netop dette, at vi ikke ønskede at bidrage til, at Anmærkningen nu stemtes ud, fordi i samme Øjeblik som Anmærkningen var stemt ud, vilde selve Forslaget dukke op igen paa en særlig Lov, og saa vilde det formodentlig give Anledning til, at Landstinget knyttede andre Toldspørgsmaal til denne særlige Lov. Det viser sig, at vor Opfattelse den Gang er fuldkomment bekræftet ved den højtærede Finansministers Svar nu. I samme Øjeblik Anmærkningen er gaaet ud, have vi det særlige Lovforslag om Toldloven.

Den højtærede Finansminister siger, at han har opnaaet, hvad han ønskede, nemlig at holde Toldspørgsmaalene udenfor Debatten indtil dette ret sene Tidspunkt af Forhandlingen. Jeg vil ønske, at den højtærede Finansminister vil faa Ret i, at Kultoldforslagets Fremsættelse paa det nuværende Tidspunkt ikke vil betyde, at man forsøger at knytte andre

Toldspørgsmaal dertil. Men jeg maa sige, at hvis det kun var dette, den højtærede Finansminister ønskede at opnaa, kunde det være opnaaet paa en anden Maade, nemlig ved overhovedet ikke at rejse Toldspørgsmaalet. Det kunde være opnaaet ved, at den højtærede Finansminister ikke havde rørt ved Kultolden, saa vilde disse forskellige Spørgsmaal slet ikke have foreligget. Og hvis nu den højtærede Finansminister mener, at hans Finansplan krævede nødvendigt, at disse 900,000 Kr. bevaredes paa Kultolden, kunde den højtærede Finansminister have gemt dette hen i Reserve indtil det Tidspunkt, hvor han mente, at det kunde fremsættes uden Fare for at drage andre Toldspørgsmaal med sig, thi derved vilde han have undgaaet den Fatalitet, som det er at fremsætte et Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds betegner som stærkt principielt, og saa at maatte opgive et saa stærkt principielt Forslag paa Grund af det andet høje Tings eller Højrepartiernes Stilling.

Til det ærede Medlem fra Odense (Marott) vil jeg gøre den enkelte Bemærkning, at han tager fejl, naar han mener, at vi ved at ændre vor Stemmeafgivning ved den Lejlighed, han omtalte, kunde have stemt Anmærkningen ud. Det ærede Medlem siger, at det er blevet oplyst for ham, at Højregrupperne vilde have stemt saadan og saadan. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har faaet denne Oplysning, for ifølge de Ting, som foreligge for os, gaar Virkeligheden i modsat Retning, idet det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), som førte Ordet for sit Parti, sagde: „Naar jeg ikke stemmer for det Forslag, der er stillet om, at Anmærkningen herom skal udgaa, er det, fordi jeg mener, at Forslaget derom maa fremkomme fra Regeringens og det ledende Partis Side“. Ved Afstemningen saa man derefter det ærede Medlem fra Hillerød og et af de ærede Medlemmer fra Fyn, som sidder i den moderate Gruppe (R. Christiansen), stemme med Regeringspartiet for Bevarelsen af Anmærkningen. Derved er det givet, at der her i Folketinget var Flertal for Anmærkningens Bevarelse. Men jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at selv om Anmærkningen kunde være gaaet ud med vore Stemmer, burde vi ikke have stemt den ud, og vi vilde ikke have stemt derfor, thi der vilde ikke være opnaaet noget som helst andet, end hvad vi den Gang sagde: I samme Øjeblik som Anmærkningen er stemt ud, have vi Forslaget om Kultoldens Bevarelse